

Kimse Bilmez

– ADEM EFİLOĞLU · 28 Ocak 2024

Ben bir defa öldüm
Azrail'in gözlerine baktığım zamanlardan geçip de
Mikail'in süslediği evrenin yüreğinde açtım
Korku dolu gözlerimi
Kimse bilmez...

Hasretinin grizu patlamalarından
Alıp geldim gövdemi
Bildiğim en muhteşem lezzet
Vuslatındı
Kimse bilmez...

Yalnızlığımın yeknesak izlerinde
Üstü başı kir çocukluğumu
Yetimliğim ve hatta
Öksüzlüğümün ağladığı dizlerinde öldü gözyaşlarım
Kimse bilmez...

Şiirler arşınladığım sokaklarda
Mısralar boy verirken
Sabahlara kadar ağırlaşan kirpiklerimde
Zamanı astım isminle
Kimse bilmez...

Nice zaman düşleri
Fırlatıp atmışlığım
Küs tuttuğum her vakte
Pas tutmuş hayallerimi kurşunladığım
Bir namlunun ucunda uyukladığım var
Kimse bilmez...

Ağulu sözler saklıyor şiir
Müebbet yazgıların infazına tanık
Yalnızlığın koynuna koşuyorum
Mekansız ruhumu kucaklayarak

Artık inadına tükettiğim sevdam var
Geçip giden hatıralarımda
Kimse bilmez...

Adem Efiloğlu